

AGNIESZKA RUTKOWSKA-SAGATA,
KATARZYNA WIERZBICKA-ZIEMBICKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka francuskiego na II etapie edukacyjnym w klasach VII-VIII

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska

Agnieszka Dołęga

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Je fais des achats (Robię zakupy)

Klasa / czas trwania lekcji

klasa VII, 45 min.

Cele

Komunikacyjne: Uczeń rozumie i potrafi reagować na sytuacje w sklepie; potrafi samodzielnie zrobić zakupy.

Leksykalne: Uczeń rozumie i potrafi posłużyć się słownictwem oznaczającym różne typy sklepów i produktów oraz poszczególne przykłady tych ostatnich, wraz z określeniem miary i wagi.

Gramatyczne: Uczeń utrwała użycie rodzajników częściowych; rozpoznaje niektóre sytuacje gramatyczne, w których nie używa się rodzajnika wcale i potrafi zastosować tę wiedzę.

Fonetyczne/ortograficzne: Uczeń rozróżnia dźwięk [ə] (*e caduc*) od innych typów e, kojarzy tę głoskę z odpowiednim zapisem oraz prawidłowo ją wymawia.

Interdyscyplinarne/Kulturowe: Uczeń potrafi podać kilka produktów spożywczych, które znaleźć można we francuskich sklepach spożywczych, ale nie w polskich (i odwrotnie); zna i stosuje francuskie formy grzecznościowe.

Wychowawcze: Uczeń potrafi współpracować w parze, angażuje się w lekcję.

Techniki/Formy pracy

odgrywanie scen, praca w parach, ćwiczenia wymowy, opis ilustracji, edurozrywka.

Środki dydaktyczne

nagranie wybranego przez nauczyciela dialogu między sprzedawcą a kupującym, kilka wydruków zdjęć z ekranu z różnych sklepów internetowych, zdjęcia różnych typów sklepów.

Opis przebiegu zajęć

Czynności wstępne i rozpoczęcie lekcji: Nauczyciel wita się z uczniami, przechodząc na język francuski.

Wprowadzenie do nowego tematu: Nauczyciel pokazuje uczniom zdjęcia różnych sklepowych wnętrz i zadaje im pytania o to, co na nich widzą, o rodzaje produktów, jakie można w nich znaleźć i ich przykłady (porozumiewanie się w j. obcych).

Przypomina znane już uczniom słownictwo i wprowadza nowe.

Pierwsze słuchanie nagrania: Nauczyciel prosi uczniów o przesłuchanie dialogu i określenie rodzaju sklepu, w jakim się on odbywa. Sprawdza odpowiedzi, prosząc o ich uzasadnienie.

Drugie słuchanie nagrania: Nauczyciel spisuje na tablicy kilka otwartych pytań, prosi uczniów o ponowne wysłuchanie dialogu i odpowiedź na nie. Po odtworzeniu nagrania sprawdza odpowiedzi, prosząc uczniów o ich uzasadnienie.

Konceptualizacja: Nauczyciel prosi uczniów o przywołanie sposobów, w jaki klient prosi o kolejne produkty, i odpowiedzi ekspedienta. Spisuje je na tablicy w formie tabeli. Prosi uczniów o zacytowanie kupowanych produktów, zwracając im uwagę na brak rodzajnika między przyimkiem de i nazwą produktu w wyrażeniach dotyczących ich miary lub wagi. Zestawia te przykłady z wyrażeniami, w których te same rzeczowniki niepoliczalne poprzedzone są rodzajnikiem częściowym. Formułuje regułę. Następnie spisuje na tablicy i wymawia rodzajniki/przyimki de, du i des. Wymawia kilka zdań zawierających de, du lub des – zadaniem uczniów jest rozpoznanie odpowiedniego przyimka/rodzajnika. Wyjaśnia zasady wymowy e ściągniętego i prosi uczniów, by powtórzyli je, najpierw w wyrazach, a potem w zdaniach, wraz z przyimkami/rodzajnikami służącymi jako porównanie.

Utrwalenie słownictwa i struktur gramatycznych: Nauczyciel rozdaje uczniom wydruki zdjęć stron internetowych różnych sklepów. Prosi, by zidentyfikowali rodzaje sklepów, i symuluje, wraz z uczniami, kolejne kroki zakupów przez Internet (kompetencje informatyczne). Następnie uczniowie dzielą się w pary: ich zadaniem jest przygotowanie i odegranie przed klasą zakupów w dowolnym sklepie (porozumiewanie się w j. obcych).

Podsumowanie

Nauczyciel proponuje grę: uczniowie dzielą się na trzyosobowe grupy, a on podaje typ sklepu. Wygrywa zespół, który poda jak najwięcej produktów, które można kupić w danym sklepie (porozumiewanie się w j. obcych).

Zakończenie lekcji

Praca domowa: uczniowie mają przygotować w parach bardzo krótkie nagranie z zakupów w wybranym sklepie (porozumiewanie się w j. obcych, rozwój kompetencji informatycznych).

Komentarz metodyczny

Ławki ustawione są w rzędach lub półkolu. Uczniowie o SPE siedzą bliżej nauczyciela. Uczniowie o SPE powinni mieć, w razie potrzeby, zapewnione dostosowane do siebie materiały pisemne lub wizualne oraz mieć możliwość dostosowanej do swoich możliwości pracy na zajęciach. Rodzaj i stopień ewentualnych modyfikacji powinien być przemyślany we współpracy ze szkolnym pedagogiem/psychologiem oraz poradnią psychologiczno-pedagogiczną. Kryteria oceny pracy uczniów o SPE także powinny być zindywidualizowane w zależności od orzeczenia i wynikających z niego SPE oraz we współpracy z uczniem, pedagogiem szkolnym oraz poradnią psychologiczno-pedagogiczną. Uczniowie zdolniejsi powinni dostać bardziej wymagające zadanie domowe (np. dłuższe nagranie) oraz dodatkowy zestaw słownictwa pomocny w jego wykonaniu. Ocena pracy domowej – będącej jednocześnie podstawą ewaluacji lekcji – powinna włączać informację zwrotną nt. postępów uczniów i popełnionych przez nich błędów. Głównym składnikiem oceny liczącej się do średniej powinien być jednak postęp ucznia.